

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/51/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5419201091
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5419201091.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov JUDr. Yvetty Dzugasovej a Mgr. Andreja Kekelyho, v spore žalobcu: Matra, n. o., so sídlom Šoltésovej 105/23, 036 01 Martin, IČO: 37 977 733, zastúpeného JUDr. Luciou Čillovou, advokátkou so sídlom 29. augusta 474/23, 039 01 Turčianske Teplice, IČO: 42 223 148, proti žalovanému: Mgr. P. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXXX/XA., XXX XX F. K., o zaplatenie sumy 624,19 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 6C/23/2019-63 zo dňa 05. novembra 2019, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 6C/23/2019-63 zo dňa 05. novembra 2019 v časti jeho výroku II. potvrdzuje.

Žalobcovi proti žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

Vo zvyšnej časti, t.j. vo výroku I., zostáva uznesenie Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 6C/23/2019-63 zo dňa 05. novembra 2019 **n e d o t k n u t é .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením okresný súd konanie zastavil (výrok I.) O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % (výrok II.).
2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou, doručenou súdu dňa 14.08.2019, sa žalobca proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 624,19 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 624,19 eur od 01.07.2019 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Okresný súd Dolný Kubín dňa 09.09.2019 vydal platobný rozkaz č. k. 6C/23/2019-34, proti ktorému podal žalovaný dňa 03.10.2019 odpor, ktorý odôvodnil tým, že žaloba je nedôvodná, pretože žalobca v žalobe uviedol, že spolu uzavreli zmluvu na výkon správy v zmysle zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. V ust. § 8a ods. 1 tohto zákona sa uvádza, že vlastníci bytov a nebytových priestorov uzatvoria so správcom písomnú zmluvu o výkone správy. Takúto zmluvu však strany sporu neuzatvorili. Následne konajúci súd uznesením č. k. 6C/23/2019-39 zo dňa 15.10.2019 v dôsledku podaného odporu platobný rozkaz zrušil. Žalobca pred prvým pojednávaním podaním doručeným súdu dňa 23.10.2019 zobral žalobu späť. Svoj dispozitívny úkon žalobca odôvodnil tým, že žalovaný mu po začatí konania uhradil žalovanú istinu s príslušenstvom. V dôsledku tejto skutočnosti žalobca požadoval už len priznať mu nárok na náhradu trov konania. K späťvzatiu žaloby žalobca pripojil aj listinu označenú ako „Sumárna analýza platieb za obdobie od 01.01.2019 do 30.10.2019“, z ktorej súd prvej inštancie dospel k skutkovému záveru, že žalovaný dňa 09.10.2019 uhradil žalobcovi sumu 1.600,00 eur, keď k 30.09.2019 žalobca voči žalovanému vykazoval nedoplatok v sume 1.099,31 eur a k 31.10.2019 už preplatok v sume 362,18 eur.
3. Ďalej citujúc znenie ust. § 145 ods. 1, § 146 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) súd prvej inštancie v dôsledku späťvzatia žaloby konanie zastavil bez toho, aby zisťoval prípadný nesúhlas žalovaného s týmto späťvzatím, pretože nešlo o spor, na ktorý by sa

vzťahovalo ust. § 146 ods. 2 CSP a k späťvzatiu došlo skôr než sa začalo predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie.

4. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie s odkazom na ust. § 256 ods. 1a § 262 ods. 1 a 2 CSP s odôvodnením, že v danom prípade bolo možné konštatovať, že zastavenie konania procesne zavinil žalovaný, pretože žalobca zobral žalobu späť z dôvodu, že žalovaný mu sporný nárok zaplatil až po podaní žaloby. Právo na náhradu trov konania tak vzniklo výlučne žalobcovi, keď súčasne súd nezistil žiadne dôvody na aplikáciu ust. § 257 CSP. Na základe uvedených skutočností súd prvej inštancie priznal žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na plnú náhradu trov konania, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

5. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý sa domáhal, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie v jeho výroku II. tak, že by žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

6. Odvolateľ namietal, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože nie on, ale práve žalobca svojou nezákonnou činnosťou spôsobil daný stav a žaloba voči nemu bola podaná nedôvodne. Ďalej žalovaný namietal, že žalobca ako správca s ním neuzatvoril zmluvu o výkone správy v súlade so zákonom č. 182/1993 Z. z. v danom čase platnom znení. K tomuto sa žalobca vyjadril a pripojil zmluvu o výkone správy medzi ním ako správcom a vlastníkami bytov a nebytových priestorov bytového domu na ul. N. XXXX, F. K.. Zmluva o výkone správy, ktorú žalobca priložil obsahuje mnoho formálnych chýb, hlavne však na tejto zmluve je len 20 podpisov vlastníkov z celkového počtu 55 bytov, teda zjavne nie nadpolovičnej väčšiny zo všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome, ako to v tom čase vyžadoval zákon. Žalovaný tak naďalej tvrdil, že žalobca nie je zákonným správcom predmetného bytového domu. Nemali uzatvorenú platnú zmluvu, preto žalobca nemal právo od neho vymáhať nijaké platby. Platby za užívanie bytu nakoniec zaplatila manželka žalovaného zo svojho osobného účtu, pretože utrpela ujmu na svojej dobrej povesti, nakoľko sa jej meno vyskytlo na oznamovacej tabuli vo vchode domu medzi neplatičmi.

7. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že žiada napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť.

8. V prílohe svojho vyjadrenia pripojil do spisu i zmluvu o výkone správy zo dňa 23.10.2014, ku ktorej uviedol, že je z nej zrejmé, že bola uzavretá v súlade so zákonom č. 182/1993 Z. z., t. j. nadpolovičnou väčšinou všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu. Pri predchádzajúcom zaslaní zmluvy o výkone správy súdu došlo k chybe pri skenovaní podpisovej doložky jednotlivých vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Žalobca mal tak za to, že jeho pohľadávka bola dôvodná a žalovaný uhradil pohľadávku po podaní žaloby.

9. Žalovaný v odvolacej replike, zopakoval svoju argumentáciu prezentovanú v jeho opravnom prostriedku a uviedol, že sporná zmluva o výkone správy mu bola zaslaná súdom prvej inštancie trikrát. Ďalej poukazoval na to, že v poradí prvé dve jemu doručené fotokópie zmluvy o výkone správy nespĺňajú zákonom stanovenú podmienku, že zmluvu musí podpísať nadpolovičná väčšina majiteľov bytov a nebytových priestorov. Vo vzťahu k tretiemu vyhotoveniu zmluvy o výkone správy žalovaný uviedol, že predmetnú zmluvu so žalobcom ako správcom podpísala dňa 23.10.2014 nadpolovičná väčšina vlastníkov dotknutého bytového domu. Z tohto dôvodu sa zmluva javí ako platná. Po porovnaní druhých dvoch jemu doručených vyhotovení zmluvy o výkone správy však odvolateľ našiel niekoľko nezrovnalostí: vchod A: byt č. 7 - rozdielne podpisy, byt č. 13 - na jednej zmluve podpis je, na druhej nie je, byt č. 15 a 16 - ten istý podpis ako pri byte č. 29, byt č. 28 - na jednej zmluve podpis je, na druhej nie je; vchod B: byt č. 5 - na jednej zmluve sú dva podpisy, na druhej iba jeden podpis, byt č. 22 - na jednej zmluve sú dva podpisy, na druhej jeden podpis. Na základe uvedeného žalovaný konštatoval, že s podpismi vlastníkov bolo na zmluvách manipulované, resp. žalobca do spisu nepredložil rovnopisy. Súčasne odvolateľ namietal, že žalobca, ako správca bytového domu, si nespĺnil povinnosť podľa ust. § 8a ods. 1 zákona 182/1993 Z. z. schválenú zmluvu alebo jej zmenu doručiť každému vlastníkovi bytu a nebytového priestoru v dome. Žalobca si však túto povinnosť minimálne voči jeho osobe nespĺnil.

10. Žalobca v odvolacej duplike uviedol, že vzťah medzi vlastníkami v dome a správcom je založený na inštitucionálnej základni dvojstranného právneho úkonu - zmluvy o výkone správy. Ide o osobitný zmluvný typ neupravený Občianskym zákonníkom, ale špeciálnym právnym predpisom - zákonom č. 182/1993 Z. z. Schválenie zmluvy o výkone správy, jej zmena alebo jej zánik sú však záväzné pre všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, len ak je na takom konkrétnom právnom úkone podpísaná nadpolovičná väčšina vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome a správca. Podpis ostatných vlastníkov na zmluve nie je zákonom o vlastníctve bytov vyžadovaný, a teda

ani potrebný. Pri skenovaní zmluvy o výkone správy omylom naskenoval návrh zmluvy o výkone správy (druhá zaslaná verzia zmluvy - pracovná verzia). Uvedený návrh zmluvy o výkone správy slúžil iba na oboznámenie vlastníkov so znením zmluvy a niektorí vlastníci ho aj podpísali. Uvedený návrh zmluvy má v spisovej zložke. Pri skenovaní zmluvy zlyhal ľudský faktor. Žalobca žiadnym spôsobom nezasahoval do zmluvy o výkone správy. Platná a účinná zmluva je posledná zaslaná verzia zmluvy o výkone správy. Zmluva o výkone správy bola uzavretá v súlade s vtedy platným a účinným zákonom č. 182/1993 Z. z. Žalobca tiež poukázal na to, že ako správca vykonáva správu predmetného domu odo dňa 01.01.2015. Žalovaný doposiaľ (do podania odporu voči platobnému rozkazu) zákonne nenamietal platnosť zmluvy o výkone správy. Žalovaný takto robí účelovo. Konanie bolo zastavené z dôvodu, že žalovaný uhradil žalovanú pohľadávku, a to po podaní žaloby, čo sa týka merita veci a žalobca má tak právo na náhradu trov konania. Žalobca napokon poukázal na znenie ust. § 146 ods. 1 veta druhá CSP.

11. Ďalšie podania strán sporu neboli odvolaciemu súdu doručené.

12. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 CSP) a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario toto rozhodnutie v odvolaní napadnutej časti (vo výroku II. o trovách konania) v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

13. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 236 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

14. Na doplnenie považoval odvolací súd za potrebné vysporiadať sa s námietkami oprávneného vyjadrenými v podanom odvolaní.

15. Východiskovo je zo strany odvolacieho súdu nevyhnutné poukázať na principiálnu zodpovednosť odvolateľa za obsahové vymedzenie svojho odvolania a súvisiacu viazanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi (§ 380 CSP). Z uvedeného vyplýva, že odvolací súd nemôže nahrádzať nevyhnutnú procesnú aktivitu odvolateľa a formulovať namiesto neho odvolacie dôvody, resp. preskúmať rozhodnutie na základe iných, než účastníkom konania v odvolaní vznesených, konkrétnych námietok. Súčasne odvolací súd zdôrazňuje, že odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

16. Odvolací sa s poukazom na ust. § 365 ods. 3 CSP už nezaoberal odvolacou námietkou žalovaného, že mu nebola žalobcom doposiaľ doručená sporná zmluva o výkone správy a žalobca ako správca si tak doposiaľ nesplnil svoju povinnosť podľa ust. § 8a ods. 1 veta štvrtá zákona č. 182/1993 Z. z., a to vzhľadom k tomu, že túto odvoláciu argumentáciu žalovaný uviedol až po uplynutí odvolacej lehoty (táto uplynula uplynutím dňa 05.12.2019, keďže napadnuté uznesenie bolo žalovanému doručené dňa 20.11.2019, vid' informácia o výsledku doručenia na č. I. 65 rub spisu) v podaní zo dňa 22.01.2020.

17. Žalovaný svoje odvolacie námietky v zásade koncentroval do tvrdenia o neplatnosti spornej zmluvy o výkone správy z dôvodu, že táto nebola podpísaná nadpolovičnou väčšinou vlastníkov bytov a nebytových priestorov v predmetnom bytovom dome, z čoho vyvodzoval, že žalobcovi voči nemu nevzniklo žiadne obligačné právo na peňažné plnenie.

18. Vo všeobecnosti krajský súd poukazuje na to, že pri posudzovaní otázky náhrady trov konania, v prípade zastavenia konania, konajúci súd v zmysle ust. § 256 ods. 1 CSP skúma otázku procesného zavinenia na zastavení konania. Najčastejším dôvodom zastavenia konania je späťvzatie žaloby. Procesné zavinenie v takomto prípade môže existovať tak na strane žalobcu (ak žalobca zobral žalobu späť napr. bez udania dôvodu, z dôvodu dôvodne vznesenej námietky premlčania, z dôvodu, že žalobu podal aj napriek prekážke veci rozhodnutej, alebo prekážky litispendencie) ako aj na strane žalovaného. Na strane žalovaného procesné zavinenie na zastavení konania spočíva najmä v tom prípade, keď žalobca zobral dôvodne podanú žalobu späť práve v dôsledku správania sa žalovaného, typicky pre splnenie žalovanej povinnosti až po podaní žaloby. Dôvodnosť podania žaloby sa však posudzuje procesne, a to bez ohľadu na to, aký by bol výsledok konania, keby k späťvzatiu žaloby nedošlo. Inak povedané dôvodnosť podanej žaloby sa neposudzuje z hmotnoprávneho hľadiska (napr. či žalobca bol nositeľom žalovaného práva). Rozhodnou je teda skutočnosť, že žalovaný splnil to, čoho sa žalobca žalobou domáhal a že len z tohto dôvodu vzal žalobca žalobu späť. Uvedené logicky vyplýva z toho, že rozhodnutiu o zastavení konania na podklade späťvzatia žaloby nepredchádza posúdenie hmotnoprávnej dôvodnosti žalovaného nároku a súčasne, že rozhodnutie o zastavení konania práve preto nevytvára prekážku rei iudicatae (veci rozhodnutej).

19. S prihliadnutím na vyššie uvedenú argumentáciu neostávalo odvolaciemu súdu nič iné ako konštatovať nedôvodnosť odvolacieho dôvodu, spočívajúceho v námietke neexistencie záväzkovo-právneho vzťahu medzi stranami sporu, ktorú žalovaný vyvodzoval z neplatnosti spornej zmluvy o výkone správy. Platnosť tejto zmluvy nemohla byť v danom prípade predmetom hmotno-právneho prieskumu súdu.

20. Žalovaný ďalej namietal, že žalovanú pohľadávku plnila jeho manželka zo svojho osobného účtu. V danom prípade, aj keď predmetnú úhradu nerealizoval osobne žalovaný, je možno uzavrieť, že aj tak nesie procesné zavinenie na zastavení konania. Ako aj vyplýva z žalobcom (spolu so žalobou) predloženého čiastočného výpisu z katastra nehnuteľností z LV č. XXXX, vedeného pre k. ú. F. K., žalovaný je spolu so svojou manželkou vlastníkom bytu č. XX v bytovom dome súp. č. XXXX, ktorého správu podľa svojich tvrdení vykonáva žalobca. Skutočnosť bezpodielového spoluvlastníctva žalovaného k predmetnému bytu napokon vyplýva aj zo samotného obsahu žaloby. V posudzovanom prípade žalovaný nárok splnila druhá do úvahy prichádzajúca solidárne zaviazaná osoba, t. j. manželka žalovaného, ktorá je z právnych úkonov týkajúcich sa predmetného bytu oprávnená a povinná spoločne a nerozdielne práve so žalovaným (§ 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Žalobca bol tak v dôsledku uvedeného konania nútený zobrať žalobu späť, keďže by v opačnom prípade bola jeho žaloba z dôvodu zániku ním žalovanej pohľadávky (splnením) zamietnutá.

21. Na základe vyššie uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru o nedôvodnosti odvolania žalovaného, a preto uznesenie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku o nároku na náhradu trov konania ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

22. Vo zvyšnej časti nenapadnutej odvolaním (t.j. vo výroku I.) zostalo uznesenie súdu prvej inštancie nedotknuté týmto rozhodnutím odvolacieho súdu.

23. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 262 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 a ust. § 396 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na ich náhradu v rozsahu 100 %, nakoľko žalobca mal v tomto štádiu konania plný úspech. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

24. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods. 1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods. 2 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).